

Z notesu pana ředitele

Nechce se věřit, že je tu poslední měsíc školního roku. Ten s sebou obvykle přináší horko, které se stává zejména v podkroví školy pekelným. Zatím se o teplo místo sluníčka starají radiátory. Ale konec roku se, zima – nezima, blíží i tak. Naše škola má za sebou přijímací zkoušky, postupové zkoušky, koncerty všech absolventů, tak co se ještě bude dít, říkáte si? Nebojte i červen bude plný parádních akcí. Červnový plakát je jimi zaplněn od shora až dolů a já zmíním jen namátkou: **Koncert barokní hudby na Kuksu (2. 6.)**, na kterém vystoupí smyčcový soubor, barokní soubor SPORCK a soubor tvořený violami da gamba – tedy consort F:A:G:V:S a s nimi ještě sólisté. Lákavým bude určitě **Koncert žáků kytarového oddělení pardubické konzervatoře (4.6.)**. Rozhodně si nenechte ujít ani koncert a představení absolventů naší školy, kteří se dále věnují muzice nebo divadlu na dalších školách. Jde o akci s názvem **PERLIČKY (9.6.)** a věřte, že bude stát za to. Čeká nás i jeden z nejpříjemnějších koncertů, kterým bývá každoročně **Koncert ke Dni rodiny (5.6.)**. A protože s červnem jistě přijde letní počasí, zvu vás na **Koncert na zahradě (20.6.)**. Na naší krásné zahradě, která je sama o sobě uměleckým dílem tvořeným paní Zuzanou Kazmirowskou ve spolupráci s výtvarným oddělením. Ani literárně dramatický obor nemá předčasné prázdniny. Čeká ho -kromě jiných-vystoupení na celostátním kole soutěže základních uměleckých škol. Samotná účast v celostátním kole je prestižní. A tak k nejlepšímu výkonu našemu skvělému dramatu držme palce. Víím, že to bude trvat ještě celý měsíc, ale nebojte, i kdyby celý propršel, prázdniny přijdou. Přinesou kromě letní pohody a sluníčka i zaslužený odpočinek všem našim učitelům a žákům. Všem, kterým není práce na poctivém kumštu obtíž, ale naplňujícím a povznášejícím konáním, byť jde velmi často o pořádnou dřinu. Jen taková práce má ale smysl, a o tom že nepíšu slova do větru – tedy spíše do deště – svědčí množství krásných koncertů, představení, výstav, které naše škola v tomto školním roce uspořádala. Když si to tak počítám, je jich hodně přes stovku, a to je přeci úžasný kus práce. Děkuji za ni ze srdce Vám všem, učitelům, žákům, rodičům a všem přátelům naší školy. Vaše práce je všude kolem znát a můžete na ni být právem hrdi. Třešničkou na dortu jsou pak skvělé výsledky žáků v nejrůznějších soutěžích. Co víc si přát? Snad jen trochu toho sluníčka. Váš Vlastimil Kovář

První čarodějný slet

Bylo – Nebylo

V úterý 30. dubna se slétli čaromuzikantští učni paní vrchní smyčkovoučelnice Jany Kovářové, jejich rodiče a další příznivci do sálu jaroměřské ZUŠky. Konal se první Slet čaromuzikantů a smyčkovoučelníků v historii naší školy. Hned u vchodu čekala na všechny připravená košťátka, neboť vlet bez koštěte byl přísně zakázán. Po zapálení čarodějného ohně (svíčka) poblíž bludného kamene začali učni servírovat připravené lektvary, zaříkadla a čary v podobě hudebních vystoupení. Menu bylo opravdu lákavé. Od Hradních strašidel přes Lektvary nenávisti, Nápoje lásky, ukázky Zaříkávání a vystoupení kouzelníka až k Reji čarodějnic.

Všichni studenti hráli s velikým nasazením, takže nakonec ke slíbenému řezání prstů falešně hrajících nedošlo. Pochutnali jsme si na prstech jiných. Všichni jsme si slet užili a moc se těšíme na druhý ročník. Jana Kovářová

Mladé Smyčce (soubor nejmladších smyčkovoučelníků)

Zákusek (čerstvě nařezané prsty falešně hrajících žáků)

V Českém rozhlasu Hradec Králové a ve Filharmonii

V pátek 3. května, jsme se vydali na exkurzi po Českém rozhlasu Hradec Králové. S hrozbou, že se každou minutu spustí liják, jsme doběhli k budově Českého rozhlasu. Pracovnice marketingu ČRo HK, paní Lenka Chalupová, která byla naší průvodkyní, nás seznámila se všemi prostorami v budově, které jsou zapotřebí k bezproblémovému chodu rozhlasového vysílání. Díky tomu, že bylo páteční dopoledne, mohli jsme shlédnout, jak šéfredaktorka Lada Klokočnicková a Mirek Vaňura vysílají přímý přenos pátečního pořadu PH. Během hodinového pochodu po rozhlasové budově jsme získali mnoho užitečných informací, zážitků, ale i fotografií a podpisů. Po vyčerpávající exkurzi jsme se přemístili do budovy Filharmonie Hradec Králové, kde jsme se zúčastnili koncertu Obrázky z výstavy s hudbou Modesta Petroviče Musorgského. Koncert řídil a slovem provázel americký dirigent, kterému učarovala hudba Leoše Janáčka, Paul Mauffray. Koncert byl doplněn videoprojekcí obrazů Viktora Hartmanna a ukázkami partitur. Dirigent řekl: „Nechtěl jsem, aby během skladby děti musely hledět tři minuty na jeden obraz, tak jsem se rozhodl promítat i noty pro orchestr a ukázat

lidem, co se ve skladbě děje. Různé nástroje jsem označil odlišnými barvami, takže divák bude vědět, kdy který nástroj nastoupí a co bude hrát. I člověk, který neumí noty, může pochopit, co bude následovat. Posluchači tak mohou poodkrýt, jak celá skladba vypadá a jak je komponována.“ Úžasná čeština, připravenost a rozbor díla M. P. Musorgského pana dirigenta uchvátily naše žáky, kteří ho na závěr poprosili o autogramiádu. Paul Mauffray měl velkou radost, že děti mají o hudbu zájem a že každý žák hraje na hudební nástroj. Na závěr bych ráda pochválila všechny účastníky výletu za vzorné chování. Děkuji ostatním kolegům, kteří mi pomohli s pedagogickým dozorem.

Dopoledne pro mateřské školy

V pondělí 6. května se naše ZUŠka naplnila téměř stovkou malých dětí z Jaroměře. Toto dopoledne se u nás konala akce s názvem Dopoledne pro mateřské školy. Holčičky a chlápci z jaroměřských mateřských škol, kteří příští rok nastoupí do 1. třídy základní školy, si přišli naši školu prohlédnout, ale zejména shlédnout hudební a literární - dramatický program a zúčastnit se výtvarné dílny.

Nejprve žáci hudebního oboru, společně se svými učiteli, představili dětem většinu hudebních

nástrojů, na které se v naší škole mohou naučit hrát. Poté předškoláci přešli do učebny literární - dramatického oboru, kde jim žáci zahráli pohádku Jana Wericha Lakomá Barka. Po pohádce se děti přemístily do učebny výtvarného oboru, kde na ně čekal pan učitel se svojí výtvarnou dílnou. Touto cestou děkuji všem našim žákům, kteří na úkor získávání vědomostí a posléze dopisování a doplňování zameškaného učiva přišli a spolu se svými učiteli utvořili jednotlivé programy pro předškoláčky či případné nováčky naší školy. Mgr. Markéta Kočí

Společný koncert KYTARA&FLÉTNÁ

Ve středu 15. května jsme s Martinou Zemkovou a našimi žáky (Dohnanský Štěpán, Čapková Hedvika, Horáčková Zdeňka a Skořepová Bětka) vyrazili do Černilova, abychom si v místním Kulturním a spolkovém domě zahráli společně s černilovskými kytaristy. Akce to byla řádně naplánovaná a budoucími posluchači velmi očekávaná. Již několik dní před koncertem, jsem slýchávala: „Hani, určitě přijdu.“ „Už se těším.“ „A v kolik že to je?“ „A kdo to bude vystupovat?“ Do Černilova jsme dorazili kolem 17 h. Koncert začínal v 18 h, takže času na zkoušení jsme měli dostatek. Hezky jsme si to s Martinou rozdělily, já zkouším s Černilováky, Martina s Jaroměřáky. Před 18 h se nám sál krásně zaplnil diváky a to i přesto, že k nám do vesnice nečekaně přicestoval na dva dny cirkus a představení probíhalo ve stejný čas jako náš koncert. Kytaristi, kytaristky a flétnistky zahráli opravdu výborně a myslím, že za všechny mohu říci, že koncert se opravdu velice vydařil. Dlouho jsem nezažila na koncertě tak milou a příjemnou atmosféru. Na závěr byl požádán Černilovák Kuba Stránský o opakování písničky Haleluja, kterou jsme si všichni společně zapívali. Kubovi se dokonce podařilo dojmout některé posluchače k slzám a já se přiznám, že když jsem viděla ty obrovské emoce v očích posluchačů, měla jsem taky „na krajíčku“. Tak a už jen poděkování, pár veselých slov na závěr, abychom neodcházeli ubrečení a také společné foto. Asi takto bych popsala náš společný a věřím, že ne poslední koncert. A abych Vás nepřipravila o to, co bylo dál... Druhý den jsem slýchávala: „Teda Hani bylo to fakt krásný.“ „Ty Jaroměřáci hráli fakt dobře.“ „A jak jste se s tou kolegyní dobře doplňovaly a vtípkovaly, to bylo dobrý.“ „To bylo super, že jste to proložili i písničkama.“ „Kytara s příčnou flétnou zní fakt moc hezky.“ „A kdy zase bude další koncert?“ a moc hezky se to poslouchalo.

Ještě jednou bych ráda poděkovala Martině, Hedvice, Štěpánovi, Zdeňce a Bětce za spolupráci a za ochotu zahrát si kdykoli a kdekoli. Díky, díky, díky. Hana Medková

Lučelec - Východočeské loutkářství na východě

Východočeské loutkářství se těší nemalému věhlasu v ČR. To už jste věděli, ale když jsme byli k jeho prezentaci vyzváni až ze slovenského Lučence, byli jsme překvapení. Neváhali jsme a vypravili se za hranice v rámci projektu, který nesl název V4 STREAM, na tři dny. Náplní třídenního maratonu byla prezentace našich inscenací, několik představení místních úspěšných dětských divadelních souborů. K zamýšlené prezentaci našeho loutkového divadla jsme nabídli celkem čtyři inscenace čtyř souborů – Malé dvě, Skoro jo, Mikrle/Traumatizovaní tygřící. Každý z nás si vytvořil vlastní osobní rekord – celkem jsme odehráli 28 představení (Císařovy nové šaty 10x, Lakomá Barka 11x, Tygr Thomase Tracyho 3x, Hotel 4x). Naše

publikum se skládalo ze studentů a žáků místních škol. Nebylo to diváctvo, pro které by se hrálo snadno. Nebyli zvyklí na loutky, na to, že se nad divadlem může dát i přemýšlet. My jediné doufáme, že jsme jim dali dostatek podnětů do budoucna. Celý tento pobyt byl velmi vyčerpávající, možná víc než jsme očekávali. Naši hostitelé se postarali i o náš volný čas, kdy nás vyvezli na nedaleký Fiřakovský hrad s duší tisícím výhledem a výšlapem, který nás dovyčerpal po všech ostatních stránkách. A cesta domů byla dlouhá, tak jsme spali.

Ga
(psáno pro Divadelní hromadu)

A jak se nám tam líbilo: Byla to velmi cenná zkušenost. Nezapomenu na to. Byl to pěkný zážitek, ale už

nikdy! Pokud to беру i s cestou, velice se mi líbil okamžik, kdy se topily kopce v mracích, a po lukách se potulovala stáda ovcí. Nádherná krajina... Pro paní řidičku už to asi nebylo tak bezva, když asfaltka připomínala ementál a krajnice byla na spadnutí... Pohled ze zříceniny hradu byl pěkný. Výjezd na hrad byl zajímavý... když už jsme přijeli takovou dálku, věděli jsme, že budeme hrát, hrát a hrát.

Rádi hrajeme, ale čeho je moc...toho je moc. **A co prostor?** Nebylo to zase tak špatné, i když by nám asi vyhovoval poněkud menší prostor. Bral jsem to jako výzvu a „zkoušku na Chrudim“. Prostor byl dobrý. Divadlo se mi nezdálo ničím špatné ani nijak výjimečné. Každopádně tady měli fajn techniky. Herec potřebuje šatnu, jeviště, hlediště a diváky, to všechno tu bylo... Myslím si, že jsme měli velmi hezký a útulný sáleček. **A co diváci?** Pocit z publika mám velice prazvláštní, protože jsme se opravdu setkali se zvláštním, úplně jiným publikem, než na jaký jsme byli dosud zvyklí... poprvé jsem zažil, když zasáhne hokej do divadla. To se normálně nestává. Budu si ho dlouho pamatovat... Už bych pro takové publikum hrát nechtěla. Diváci. To je kapitola sama pro sebe... do divadla hokej nepatří. Ještě jsem se s ničím podobným nesetkala. Velmi zvláštní pocit. **Jak se hrálo?** Hrálo se mi dobře, byla to fuška. Bylo to chvílemi náročné, ale byla to zábava. Jako vždy jsem měl z toho radost, i když to publikum... Hrálo se hodně a pokaždé to bylo jiné. Ale většinou se mi hrálo dobře, užívala jsem si to. Ale jo... Většinou to šlapalo, párkrát miň. Když to šlo, užíval jsem si to. Užívala jsem si to, jen když jsme to hráli čtyřikrát za sebou, tak jsem toho měla dost.

ČaBMa

Kašpárkovo tajemství na Horké jehle

První ročník festivalu Horká jehra se konal v pražském klubu Rock Café dne 25. května, přihlásili jsme se, pojmenovali se tak, jak jsme vždycky chtěli a neměli tušení, co bude... Soubor vznikl přímo pro tuto příležitost ze současných i bývalých členů souborů Mikrle, Spolu, ale každý sám, Někdo, Kdo-si, Moje pětka, Labyrint a Traumatizovaní tygřici. V 11 hodin jsme dostali denní tisk a vybírali titulky, které by se hodily jako název představení. Ve 12 hodin se soutěžící soubory sešly v jedné místnosti a zástupce každého souboru losoval název inscenace. Má šťastná ruka nám vybrala nešťastný název Šokholm, místo děje JIP, tedy jednotku intenzivní péče a jako hlavní postavu taxidermistu, tedy pána, který vycpává mrtvá zvířátka. Organizátoři připravili spoustu věcí a každý si mohl vzít, co potřeboval. Byli jsme vyzbrojeni vlastními rekvizitami, ale přesto jsme ukořistili plyšovou pandu, dvě myši, doktorský plášť a vrhli jsme se do práce. Za 7 hodin jsme museli vytvořit inscenaci o maximální délce deseti minut. Podařilo se. Na slavnostním ukončení se losovalo pořadí a my si vytáhli první. Těsně před začátkem každý soubor od organizátora obdržel tzv. divadelní svini. Je to předmět, který se musí ještě na poslední chvíli co nejorganičtěji do inscenace začlenit. Dostali jsme invalidní kolečkové křeslo. Diváci hlasovali pomocí vstupenek o nejlepší představení. Ke každému představení pronesla pár slov porota. Nevyhráli jsme, ale prožili jsme kreativní sobotu, přiučili se něčemu novému, poznali nové lidi, byli spolu a pochopili jsme, proč má Horká jehra podnázev: Jediný doopravdy adrenalinový festival...

Ga a Ani Borecká

Zaslechnuto

„Jaroměřská ZUŠka je pro nás velikým vzorem i odstrašujícím příkladem. Děti, které tam chodí, by se měly do ní nastěhovat, nemluvě o učitelích...Kdykoli jsme tam o víkendů nebo ve svátek přijeli, vždycky se tam pohybovala spousta dětí i učitelů jako ve všední den a ještě se tvářili nadšeně!“ *nejmenovaná maminka žákyň*

Představujeme...

Barbora Dihenesčíková

Tereza Syrovátková

Václav Dlabola

Andrea Kasenčáková

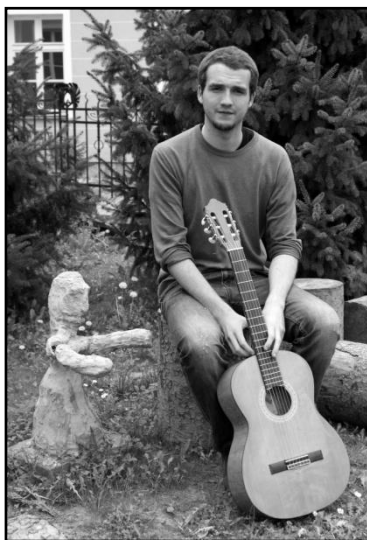
Daniela Drozenová

Monika Lebedínská

Lukáš Orct

Vojtěch Pecháček

Martin Krebs

...letošní absolventy hudebního oboru...

Šárka Pádřová

Tereza Pilařová

Michaela Tábořská

Karolína Rolečková

Vendula Valerová

Pavlína Rejchrtová

Klára Kazmirowská

foto Martin Weiss

...absolventy výtvarného oboru...

Hedvika Čapková, Anna Doušová, Markéta Hofmanová, Tereza Hradecká,
Kristián Koudelka, Lenka Němečková, Magdaléna Pecháčková, Dominik Váňa,
Anna Vitvarová

...a absolventy literárně dramatického oboru...

1. stupeň

Barбора Maksymovová

Lenka Jechová

Jaroslav Kryst

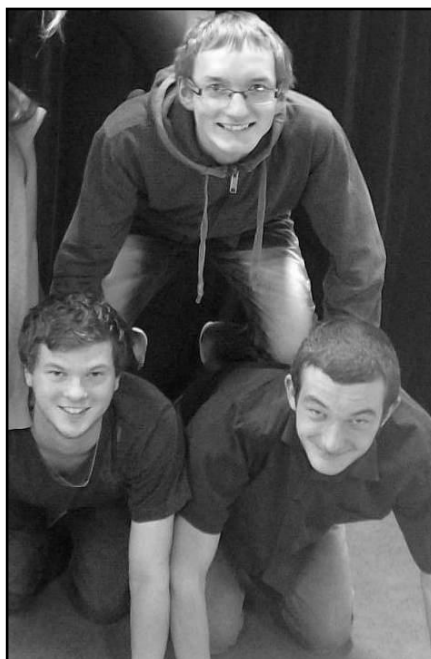

Anna Vitvarová

2. stupeň

Kateřina Prášilová

Petr Hrudka
Matěj Kubina Jan Holínský

Přišla jsem...

...Emička Příbylová

29. dubna 2013
52cm
3 kg 300g

Vítej mezi námi, přejeme
hodně zdraví, radosti
a spokojenosti Tobě
i rodičům!

...viděli jsme a zvítězili jsme !

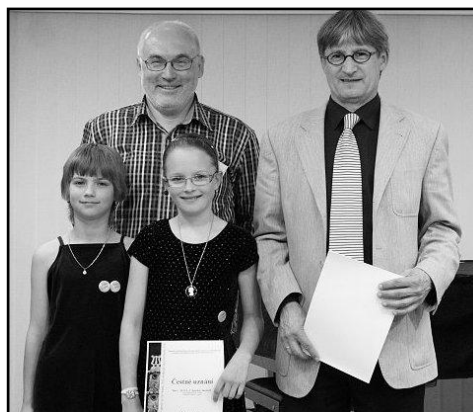
HRADECKÉ GUITARREANDO

V pátek 24. 5. 2013 se na Základní umělecké škole Na Střezině uskutečnil **13. ročník národní soutěže v komorní hře na kytaru**. Letošní ročník patřil souborům ve složení kytara (kytary) s jiným nástrojem (jinými nástroji) a zúčastnilo se ho celkem 27 souborů, 74 soutěžících a 15 škol. V porotě zasedli: Pavel Steffál (ZUŠ a Konzervatoř České Budějovice), Emanuel Kúmmel (ZUŠ a Konzervatoř České Budějovice) a Vladimír Petrášek (ZUŠ Havířov a Lidová konzervatoř Ostrava). Velmi očekávaná předsedkyně poroty Lenka Filipová bohužel onemocněla, a tudíž byl zrušen i její recitál, který se měl uskutečnit v divadle Drak. Soutěžící se nenechali touto informací odradit a hráli s úsměvem na rtech a s plným nasazením. Ve veliké konkurenci jsme se nenechali zahanbit a přivezli si **dvě Čestná uznání: Horáčková Zdeňka** - příčná flétna, **Čapkova Hedvika** – kytara (pedagogové: Zemková Martina, Medková Hana) a **Mathauserová Julie** - housle), **Tučková Karolína** – kytara (pedagogové: Weiss Martin, Dvořáček Miloš) Ráda bych poděkovala všem žákům, kteří si na soutěži zahráli, protože odvedli velký kus práce a hráli opravdu s plným nasazením. Děkuji kytaristům, jelikož jejich party nebyly pouze party doprovodnými, ale velmi vyrovnanými s houslisty a flétnami. Gratulujeme!!!

za kytarové oddělení Medková Hana

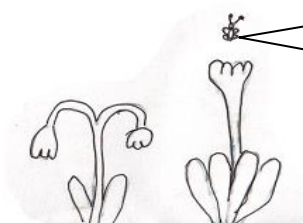

Karel Šust, Hedvika Čapkova a Pavel Steffál
Zdeňka Horáčková chybí, odjela před vyhlášením výsledků

oba pánové předchozí, Karolína Tučková
a Julie Mathauserová

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“ :

Ty jsou náhky navoněný,
asi jdou na koncert!

Vítězkou naší červnové soutěže je Pavlína Tichá! Děkujeme a blahopřejeme. Odměna čeká v redakci ZUŠkovin!

Do šatny

Dříve to měli žáci o moc lehčí...Třeba za vlády Karla IV. končil dějepis na straně osmnáct!

Učitel při zkoušce: „Když dva lidé spolu hovoří, a jeden z nich je hlupák, co se stane?“

Pepíček: „Ten druhý neudělá zkoušku...“

„Kam se cpeš? Běž na konec fronty!“

„To nejde, tam už někdo stojí!“

Franta podává otci vysvědčení: „Nic tak strašného jsem ještě neviděl!“ „Já taky ne, našel jsem to ve tvé skříni!“

„Mami, už se do té školy nevrátím!“ „Pročpak?“

„Učitelka nic nezná, pořád se na něco ptá!“

vtipky vybrala k-Ája

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , zuskoviny@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

10. číslo vychází 3. června 2013 s pranostikou: Měsíc červen voní deštěm

redakční rada: Petř (Petr Hrudka), TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),

Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), Mattěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná),

čaBma (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská), RoKr (Romana Králíková)

dopisovatelé: Mar – fusch (Marek Bischof), Luky Pelc (Lukáš Pelc)

úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)